

a de contencios administrativ și fiscal,
de muncă și asigurări sociale
ar nr...../108/2010

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Ședința publică din

Președinte: ...

Grefier :

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SA X împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș - consilier juridic ca obiect contestație act administrativ.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantei - avocat ... Tribunalul Arad, reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - consilier juridic ... și reprezentanta pârâtelor Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, Autoritatea Națională a Vămilelor și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș - consilier juridic

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Acțiunea este timbrată cu ... lei taxă judiciară de timbru și ... lei timbru judiciar.

S-a făcut referatul cauzei, după care, se constată că au fost depuse la dosar documentele scrise formulate de pârâta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara.

Reprezentantul reclamantei depune în dosar copia sentinței civile nr./7.01.2011, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr./108/2010 și dovada încheierii avocațiale, arătând că nu mai are alte cereri de formulat.

Din oficiu, instanța; în vederea verificării tuturor aspectelor de fapt din dosar și asigurării de reclamantă stabilirii fără echivoc a circuitului documentației ce...

Nemaifiind formulate alte cereri: și considerând cauza în stare de soluționare instanța acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii precizate, cu cheltuielile de judecată constând în onorariul avocațial și taxele judiciare de timbru.

Reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad solicită respingerea acțiunii, conform motivelor din întâmpinare.

Reprezentanta pârâtelor Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor atacate. În susținerea la dosar copiile unor declarații vamale, astfel că instanța dispune suspendarea procedurii de judecată și a baterilor pentru a depune aceste înscrisuri.

După reluarea cauzei, reprezentanta pârâtelor Autoritatea Națională a Vămirilor, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, Timiș comunică reprezentanților părților adverse înscrisurile depuse la dosar, menționând că acestea, nu sunt înscrisuri puse în probațiune ci doar pentru exemplificare, aspect necontestat de părțile implicate, menținându-se mai apoi de ca reprezentanții părților concluziile puse în discuție.

Tribunalul

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la acea instanță la data de 10 noiembrie 2010, reclamanta Societatea Agricolă X a chemat în judecată pe pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, Biroul de Funcționare Contestații, solicitând anularea deciziei nr. .../30.09.2010 emisă de pârâta, motivare arătând că până la data introducerii contestațiilor ce formează obiectul prezentei cauze, nu primise reclamanta deciziile Biroului Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Jud. Arad privind soluțiile la contestațiile sale împotriva Actului Administrativ nr. emis de Autoritatea Națională a Vămirilor Bucureștii și a Deciziei nr./31.12.2009 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara.

Aceste contestații au fost soluționate împreună, prin conexarea lor, de că

produselor trebuia să ne comunice oficial acest lucru și să procedeze la eliberarea acestor produse și să prezinte dovezi de origine valabile"

Contrar celor susținute de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad prin Decizia 2009, consideră reclamanta că acest răspuns vine să confirme faptul că contestațiile sale sunt întemeiate, și anume faptul că Certificatul EUR 1 sau declarația de factură a exportatorului sunt acte solicitate doar ad probationem și nu sunt suficiente pentru a se demonstra originea mărfurilor, lipsa acestora putând fi dovedită și de o dovadă de origine valabilă emisă de autoritățile vamale germane.

Contrar susținerilor Direcției de tehnici de vămuire și tarif vamal, administrația vamală germană a constatat caracterul originar al produselor, a comunicat oficial acest lucru, a eliberat dovadă de origine valabilă, toate acestea prin raportul autorităților vamale germane din Gieben din data de ...07.2005.

Raportul încheiat este un act oficial emis de autoritățile vamale germane, prin care se certifică originea mărfurilor importate de reclamantă, și care dovedește caracterul originar al produselor. În plus față de acest raport, autoritățile vamale germane nu aveau ce acte să emită, ce dovezi de origine să comunice autorităților vamale române pentru a dovedi caracterul comunitar al bunurilor, astfel că în mod netemeinic și ilegal au fost respinse contestațiile reclamantei împotriva Actului Constatator emis de Autoritatea Națională a Vămile București și împotriva Deciziei nr. 31.12.2009 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale din Giurgiu.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a solicitat respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegitimă, arătându-se în esență prin aceea că numai pe baza dovezilor de origine eliberate de autoritatea vamală integrală și întocmai a condițiilor stipulate în Protocolul nr. 4/1997 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, autoritățile vamale pot acorda preferințele tarifare prevăzute în acordurile internaționale la care România este parte, așa încât soluția de retragere a preferințelor acordate de către autoritatea vamală a preferințelor inițial acordată este pe deplin justificată în condițiile în care s-a urmat procedura de control „a posteriori” prevăzută în Protocolul nr. 4/1997.

Prin Decizia nr. .../28.08.2003 emisă de Autoritatea Națională a Vămile București, s-a constatat că mărfurile acoperite de factura nr./28.08.2003 au fost eliberate de la plata taxelor vamale în condițiile în care autoritatea vamală germană a emis un certificat de origine valabilă.

ltuieli de judecată, pătând .în motivarea precizării făcute că nu datorează tax
nale, TVA-ul și comisionul vamal pentru importul utilajelor agricole din anul 2
la firma G, iar autoritatea vamală consideră în mod eronat că nu beneficiază
regim tarifar preferențial pentru acest import, susținând dimpotrivă că certific
R 1 sau declarația pe factură a exportatorului nu sunt de natură prin ele înseș
sifice sau nu mărfurile ca fiind originare din Comunitate, ci produsele s
siderate produse originare din Comunitate atunci când ele îndeplinesc criteri
văzute de art. 2 - 11 din Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de pro
gine, iar în speța de față echivocul cu privire la originea comunitară a mărfur
e au format obiectul importului este înlăturat de raportul autorității vam
mane din Gieben din07.2005, în baza căruia autoritățile române au întoc
ul constatator nr. ... la care ș-a făcut referire deja, mai arătând că autorita
nală a țării exportatoare este abilitată să cenzureze autenticitatea veridicitate
formitatea declarației de origine a mărfurilor dată de exportator iar nu organ
nale române.

S-a mai arătat de către reclamantă că din motivele de fapt expuse de c
anul administrativ emitent în decizia contestată autoritatea vamală german
ormat organele vamale din România cu privire la împrejurarea că declarația
gine este incorectă din motive formale dar nu a denunțat - originea comunita
rfurilor în cauză, ci în mod explicit a confirmat că produsele sunt comunitare,
ât în absența altor dovezi concludente nu se putea proceda la schimbarea regim
nal acordat inițial, în orice caz, chiar dacă a luat naștere a datorie vamală
are a invalidării declarației pe factura a societății germane aceasta - nu
prează fraudei sau neglijenței reclamantei, care a fost de bună credință când
ziționat utilajele agricole, ar trebui deci ca eventual răspunderea să rev
soanei juridice în culpă, respectiv societății germane, dar în nici un caz să
culeze în sarcina sa taxe vamale.

Prin răspunsul la întâmpinare depus de către reclamantă la 08 februarie 20
asta a arătat în esență că în situația în care raportul autorității vamale germ
ține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului care a sta
a acestuia sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale nu ..pot ref
rdarea preferințelor vamale.

Printr-o nouă precizare de actiune depusă la dosar inițial la ... 02.20

Pe de altă parte, dar pe aceeași linie de idei, declarația pe factură pentru stabilirea originii putea să fie făcută de către orice exportator pentru produse originare de până la 6.000 Euro/transport sau pentru valori mai mari numai de către un exportator autorizat, în care sens art. 21 pct. 1 din Protocol stabilește că declarația pe factură la care se refera art. 16 paragraful 1 b poate fi întocmită de către un exportator autorizat în sensul art. 22 sau *de* către un exportator pentru orice transport constând din unul sau după caz mai multe colete ce conțin produse originare a căror valoare totală însumată să nu depășească suma la care s-a făcut referire

Pe de altă parte, exportatorul autorizat este exportatorul care a fost autorizat de autoritatea vamală a țării exportatoare în vederea întocmirii acestor declarații pe factură, statuându-se de către art. 22 din Protocol că autoritățile vamale ale țării exportatoare pot să autorizeze orice exportator la care se face referire ca reprezentant al „exportator autorizat”, care efectuează frecvent transporturi de produse în baza prevederilor acordului să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauză, iar un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să prezinte autorităților vamale dovada caracterului original al produselor precum și să îndeplinească celelalte cerințe ale acestui Protocol, autoritățile vamale acordă statutul de exportator autorizat dacă acesta îndeplinește condițiile pe care le consideră necesare, autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală nerotată, care va apărea pe declarația pe factură și vor controla folosirea autorizației de către exportator autorizat și nu în ultimul rând, autoritățile vamale să retragă autorizația în orice moment și vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile la care se face referire în paragraful 1 dacă nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

Același Protocol mai sus menționat reglementează la art. 32 verificarea dovezilor de origine, stabilindu-se că verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau după caz ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente care atestă caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute în Protocol, iar în acest scop, autoritățile vamale ale țării importatoare pot să retragă certificatul de circulație a mărfurilor EUR.1 și factura dacă

înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu, iar art. 106 din același regulament stabilește că biroul vamal poate să solicite autorității emitente a certificatului de origine a mărfurilor verificarea acestuia în orice alte situații în care autoritatea vamală are îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine și în acest caz regimul preferențial se acordă și ulterior se solicită verificarea dovezii de origine, iar potrivit art. 107, în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

Nu este lipsit de importanță a se aminti de către tribunal și împrejurarea că interpretarea judiciară a dispozițiilor legale aplicabile speței de față nu trebuie realizată numai gramatical, după sensul cuvintelor folosite de către legiuitor și modul cum sunt ele așezate și legate în frază, ci și teleologic, căutându-se să se descopere scopul urmărit de legiuitor prin adoptarea normelor juridice de care s-au prevalat părțile, tocmai pentru a discerne, în raport cu acest scop, semnificația ce trebuie atribuită textelor și care să fie cât mai apropiată de intenția presupusă a legiuitorului, dar și sistematic, metodă care să țină seama de locul normei juridice ce trebuie interpretată în contextul legii sau în contextul întregii legislații conexe, și nu în ultimul rând logic, context în care trebuie să se țină seama și de regulile specifice de interpretare exprimate, în doctrină, prin formulări precum aceea că excepțiile sunt de strictă interpretare - „*exceptio est strictissimae interpretationis*” sau că unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemos*.

Or, astfel fiind, nu pot fi primite susținerile reclamantei referitoare la aceea că certificatul EUR 1 sau declarația pe factură a exportatorului sunt acte solicitate numai „*ad probationem*” și că lipsa lor poate fi suplinită de alte dovezi corespunzătoare de % vreme ce rezultă fără niciun echivoc din normele de drept enunțate, în sensul în care judicios s-au apărut în cauza de față pârâtele, că lipsa certificatului/dovezii de origine are ca efect neacordarea preferințelor tarifare și prin urmare numai împrejurarea că bunurile în discuție au origine comunitară nu este suficientă pentru acordarea regimului tarifa preferențial.

În conformitate cu concluzia enunțată mai sus, s-a pronunțat în repetate rânduri și Curtea de Apel Timișoara prin decizii de speță, edificatoare fiind, spre exemplificare, chiar dacă vizează numai certificatul de origine, decizia nr. din 9 decembrie 2003, pronunțată de Secția comercială și de contencios administrativ a Curții de Apel Timișoara, publicată în Buletinul Jurisprudenței - 2004.

În concret, în cauză, în condițiile în care valoarea totală a bunurilor ce rezidă din factura .../28.08.2003 se impune cu necesitate concluzia că mărfurile importate nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 26 din Protocol, în contextul în care doar bunurile care se încadrează în acesta beneficiază de acordarea regimului tarifar preferențial fără prezentarea vreunui dintre documentele la care se face referire în alin. 1 al art. 16, în speță nepunându-se problema unor neconcordanțe ori erori în întocmirea dovezii de origine de care s-a prevalat reclamanta în susținerea demersului judiciar inițiat ci este vorba de o dovadă de origine care a fost eliberată cu încălcarea prevederilor Protocolului, respectiv de către o persoană care nu avea abilitarea să o elibereze, așa încât însuși fondul acestei dovezi de origine, în orice caz eliberarea unei dovezi de origine neconforme Protocolului echivalează cu lipsa ei,

devenindu-se într-o atare situație imposibilitatea acordării sau după caz a menținerii regimului tarifar preferențial

Cât privește raportul autorității vamale germane, de care de asemenea s-a prezentat reclamanta 'atunci când a susținut, ca raportul autorității vamale din Germania din data 06.07.2005 reprezintă o dovadă de origine valabilă, acesta nu prezintă o dovadă de origine în lumina prevederilor Protocolului și este un act de control și nu poate constitui dovada de origine și nici nu poate fi avut în vedere pentru menținerea regimului tarifar preferențial.

Referitor la invocarea de către reclamantă în completarea adusă la contestația sa a dispozițiilor art. 235 și 238 din Legea nr. 86/2006, privind Codul vamal al României, aceasta apare ca fiind superfluă, și nu poate prezenta relevanță în sensul înțeles și utilizat de către partea reclamantă în condițiile în care îndeplinirea condițiilor vamale a avut loc în anul 2005, respectiv atunci când actele normative aplicabile în materie vamală erau Legea nr. 141/1997, privind Codul vamal al României și respectiv Regulamentul vamal aprobat prin HG nr. 1114/2001, alternativ invocat de către reclamantă nefiind în vigoare la momentul respectiv.

Superfluă cauzei apare și ideea exprimată constant pe parcursul judecății de către reclamantă, cum că prin obligarea sa la plata diferențelor de drepturi de import datorate vamalei o sancționează pentru o conduită care de fapt nu îi este imputabilă. În vreme ce retragerea regimului preferențial nu constituie o măsură punitivă, aceasta prezintă numai o consecință firească a aplicării legislației în materie ca urmare a rezultatului verificării ulterioare a dovezii de origine și înlăturării acesteia. Din textul în care din lucrările dosarului de față rezultă fără niciun dubiu că în urma controlului ulterior autoritatea vamală germană a comunicat autorității vamale române că exportatorul G din Germania nu este autorizat să prezinte declarația pe factură.

Eronată apare a fi și susținerea reclamantei cum că datoria vamală a fost generată în Germania și că o eventuală răspundere ar trebui să revină societății române exportatoare, că prin urmare în mod greșit au fost calculate în sarcina sa taxele vamale, ignorându-se însă de către aceasta, că potrivit art. 149 din Legea nr. 86/2006 /1997 datoria vamală ia naștere la locul în care s-au produs faptele care au generat-o, în speță datoria vamală la import fiind generată prin depunerea declarației de import la Biroul Vamal Timișoara și de această dată întrucât nu s-a prezentat

epând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data sting
ei datorate inclusiv.

Astfel fiind, în raport cu toate cele evidențiate pe parcursul consideren
tinței de față, actul constatator nr. .../09.11.2005, întocmit de Biroul Va
nișoara, apare ca fiind emis în condiții de legalitate și ca o consecință și decizi
/31.12.2009, referitoare la obligațiile de plată accesorii emisă de Dire
ețeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș, așa încât în mod justificat
respinse contestațiile reclamantei, prin decizia nr. .../30.09.2010 a Birc
uționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Jude
d.

Nu este lipsit de importanță a se reaminti de către tribunal că în cadrul
uni în contencios administrativ, recunoașterea sau realizarea unui drept ori a
res legitim vătămat sunt condiționate de existența unui act administrativ nel
c sau asimilat, sens în care s-a pronunțat constant și înalta Curte de Casaț
iție prin decizii de speță, spre exemplificare decizia nr. 850 din 09 februarie 2
ecției de contencios administrativ și fiscal, publicată în Jurisprudență 2007 I,
evident că nu este cazul în speța de față în ceea ce o privește pe reclamantă.

Pe cale de consecință, pentru toate motivele de mai sus, văzând și faptul c
une problema cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2
anța urmează să respingă acțiunea reclamantei ca nefondată.

Pentru aceste motive
în numele legii
Hotărăște

spinge acțiunea formulată în contencios administrativ și precizată de reclaman
X Sântana, cu sediul în județ Arad împotriva pârâtelor Direcția Gener
anțelor Publice Arad, cu sediul în Arad Bd. Revoluției nr., Direcția Județ
ntu Accize și Operațiuni Vamale Timiș, cu sediul în Timișoara, ... șoseaua
nișoara Lugoj, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale
nișoara; cu sediul în Timișoara, str., județ Timiș și Autoritatea Națională
milor București, cu sediul în București str.

